

uden at de nogen Sinde have noget Kludder med den daglige Administration.

Den ærede Minister sluttede med at sige, at han haabede, at disse Baner ikke vilde komme i Vejen for hans egne Baner, de Baner, Staten ønskede. Nej, det kan der ikke blive Tale om. Den foreslaaede Bane berører jo ikke i nogen som helst Maade noget af de paagældende Projekter. Derimod vil det gamle Ord, der siger, at den ene Villighed er den anden værd — det Ordsprog kende vi jo alle sammen — ogsaa her staa ved Magt. Det forekommer mig derfor, at Ministeren kan være sikker paa, at vi, som særlig interessere os for denne Bane, ogsaa føle, at vi selvfølgelig have Pligter til Gengæld. Men disse opfylde vi grumme let, fordi vi have den Mening — det udtaler jeg paa given Anledning fra Ministerens Side, men kun paa mine egne Vegne — at de vigtigste Baneanlæg og Baneudvidelser ere Forbindelserne mellem Landsdelene. Hvad det gælder om i dette lille Land, er at faa Landsdelene forbundne saa godt som muligt, og derfor siger jeg, at det ubetinget er mit Ønske — jeg taler som sagt her kun paa egen Konto — at faa en Bro over Lille Bælt og i det hele faa de paagældende Landsdele forbundne saa godt som muligt og netop ad de Veje, som vi have set Forslag om fra Regeringens Side. Vi maatte være nogle daarlige Jyder, hvis vi enten med Hensyn til Forbindelsen mellem Landsdelene eller med Hensyn til Anlægget af nogle Baner nede i det tomme Rum i Jylland vilde staa Ministeren imod, naar han hjælper os til at faa Baner ovre i Hovedlandsdelen. Det vil jeg nemlig atter minde det høje Ting om, at Jylland er Hovedlandsdelen, og at Hovedlandsdelen blev særlig hjulpen med Baner er den naturligeste Ting af Verden. Ministeren kan altsaa være ganske rolig, denne Bane vil ikke komme til at lægge nogen af hans Baner det mindste Halmstraa i Vejen. Tværtimod, naar Ministeren er velvillig mod os, hvorfor skulde vi saa ikke være velvillige mod ham, saa vidt det ikke strider mod vor Overbevisning?

Jeg vil igen takke Ministeren for hans velvillige foreløbige Udtalelser; jeg haaber, at der skal komme et Resultat ud af denne Sag, da man er i Stand til at skaffe de Penge, som kunne forlanges i Henhold til Reglerne i Lov af 8de Maj 1894.

Nielsen-Grøn: Jeg er ogsaa i det heldige Tilfælde at kunne takke den ærede Minister for hans velvillige Udtalelser. Der

er en Bemærkning, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har givet mig Anledning til at gøre, og det er den, at naar der allerede paa det nuværende Stadium er et Ønske om en Bilsbæk-Gyllingbane, vil jeg meget nødig have noget slaaet fast i saa Henseende i Øjeblikket. Det er imidlertid ubetinget rigtigt, hvad den ærede Minister sagde, at naar Banen kommer til at slaa forskellige Bugter og Vinkler, er det for at køre omkring og samle Penge op. Det er især mig, det vil interessere i Hads Herred, hvor jeg er bange for, at der vil blive en Splittelse mellem de forskellige Sogne, dersom vi nu skulde komme ind paa en ny Linie. De vide godt, mine Herrer, at det er ikke morsomt at staa som Repræsentant i en Kreds, hvor der strides om en Bane, og hvor næsten enhver vil have den uden for sin egen Dør. Nu er man i dette Øjeblik enig, og jeg vilde meget beklage, om der skulde opstaa Splittelse paa dette Punkt. Over for den højtærede Ministers Bemærkning om Pengene kan jeg slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler sagde, at vi have Haab om, at der er Penge nok. Det er rigtigt at faa Spørgsmaalet klareret med Hensyn til, hvor Pengene skulde komme fra, og jeg tror, at jeg tør love, at de Penge, der muligvis ville komme til at mangle til Station og Bro, ville vi kunne skaffe til Veje fra Juelsmindebaneselskabet. Jeg har den Ære at være Medlem af Bestyrelsen der og vil naturligvis bidrage mit til, at vi kunne faa en Sammenslutning med Odder-Horsensbanen om en fælles Banegaard. Uden i mindste Maade at sige noget ufordelagtigt om Statsbanerne, tør jeg dog garantere, at Bestyrelserne for Privatbanerne lige saa nødig ville have med Statsbanerne at gøre, som de med os. Ogsaa jeg vil slutte med en Tak til den højtærede Minister.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem for Ribe (Busk) har ganske Ret i, at det ikke er nogen Hindring for Lovforslagets Gennemførelse, at der ingen Penge er. Det var der heller ikke, da Loven af 1894 blev vedtagen, og deri er jeg altsaa enig med ham. Men til Efterretning for de ærede Forslagsstillere, der saa stærkt have fremhævet, at der var tilstrækkelige Penge til denne Bane, har jeg henledt deres Opmærksomhed paa, at der maaske er noget for lidt, fordi Overbygningen er kalkuleret for lavt, og der vistnok heller ikke var tænkt paa de Udgifter, som Sporforbindelsen til Horsens Statsbanegaard og de dermed sammen-